

Oponentský posudek bakalářské práce

Natalie Puchmertlová, *Druhý u Jeana-Paula Sartra*

Vedoucí práce: Mgr. Taťána Petříčková, Ph.D.

Autorka se ve své kvalifikační práci snaží formulovat vlastní porozumění teorii intersubjektivit podané v *Bytí a nicotě*, stěžejní práci prvního myslitelského období Jean-Paula Sartra. Kontextem jejího výkladu je Sartrovo metafyzické rozvržení bytí na bytí-v-sobě, bytí-pro-sebe a nedosažitelný ideál bytí-pro-sebe-v-sobě a dále pak první fenomenologická koncepce intersubjektivit vypracovaná Edmundem Husserlem. V závěrečné části práce je předložen stručný přehled několika pozdějších pokusů kriticky se se Sartrovým vypracováním intersubjektivit vyrovnat.

Práce je rozvržena s pochopením celku problematiky a je z ní patrné autorčino rozumění nesnadné Sartrově argumentaci. Rovněž pluralita referovaných kritických stanovisek práci svědčí, díky ní autorka tlumočené filosofické pozici „nepropadá“, ale naopak si od ní – jakkoli se jí inspiruje – zjednáva kritický odstup.

Předmětem kritiky by mohly být některé autorčiny formulace, ale při troše dobré vůle je možné vyčíst z nich správný smysl. Mírně ukvapené a příliš generalizující mi např. přijde již tvrzení z abstraktu o fenomenologickém pojetí intersubjektivit v Husserlových Karteziánských meditacích jako výchozím bodu „pro všechny reflexe týkající se druhého“ (s. 4). Autorka se sice dále odvolává na autoritu Renauda Barbarase (s. 6) a sám mám za to, že vyrovnání se s Husserlovým pojetím intersubjektivit (nejen v *Meditacích*) je pro *fenomenologicky* založené filosofování nezbytné, ale nezobecňoval bych jeho význam tak radikálně jako autorka (a snad ani jako Barbaras). I Husserlova koncepce zkušenosti druhého ostatně vděčí za mnohé inspiraci u dřívějších autorů (minimálně u Theodora Lippse) a pro Sartrovo myšlení měl navíc jistý význam i Hegelův koncept intersubjektivit, se kterým se stejně jako řada jeho vrstevníků seznámil prostřednictvím Alexandra Kojěva. Absenci této dimenze však autorce *bakalářské* práce nevytýkám – i tak zpracovala slušné množství relevantních textů –, jen ji na tuto souvislost upozorňuji, abych inspiroval její případné hlubší promýšlení tématu v dalším studiu.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení výborně. Rozhodující je zde pro mne autorčina vytrvalost při zpracovávání nesnadné filosofické problematiky. Konkrétní otázky nemám, od autorky očekávám standardní prezentaci její práce.

16. 8. 19

Mgr. Richard Zika, Ph.D.